

03/09/2024

Βράβευση Διπλωματών στην ενορία Βανάτου Ζακύνθου

/ [Ενορίες](#)

Πρωί Κυριακής, 1ης Σεπτεμβρίου 2024, αρχής της νέας Ινδικτιώνος, στον Ναό της Παναγούλας Βανάτου, συγκεντρωθήκαμε ως Ενορία για την Ευχαριστιακή Σύναξη της σημερινής Εκκλησιαστικής Πρωτοχρονιάς.

Κατ' αυτή την ημέρα, εκτός από τα λειτουργικά - λατρευτικά, έλαβε χώραν η προαναγγελθείσα βράβευση δύο εξαίρετων και επιφανών συντοπιτών μας Διπλωματών, οι οποίοι τιμούν το Βανάτο, τη Ζάκυνθο, την Ελλάδα σε διεθνείς οργανισμούς. Πρόκειται για τον Πρέσβη κ. Ιωάννη Βράιλα, Μόνιμο Αντιπρόσωπο της Ελλάδας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, και την Κυρία Μαρίνα Βράιλα, Σύμβουλο του Υπατου Εκπροσώπου της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το Μεσανατολικό.

Η βράβευση έγινε εκ μέρους του "Αληθώς", δηλ. του Μορφωτικού Κέντρου Λόγου και Τέχνης Βανάτου, και περιελάμβανε Τιμητικό Δίπλωμα με Χρυσό Σταυρό.

Ο Εφημέριος, π. Παναγιώτης Καποδίστριας, στην προσλαλιά του ανέφερε, μεταξύ άλλων:

“Εξοχότατε Κύριε Πρέσβη,

Ερίτιμη Κυρία Βράιλα,

Κυρίες και Κύριοι,

Όπως είναι ήδη γνωστό, το Μορφωτικό Κέντρο Λόγου και Τέχνης “Αληθώς” της Ενορίας Βανάτου εν Ζακύνθω, πολιτισμικός θεσμός της τοπικής Εκκλησίας της Ζακύνθου, καθιερωμένος και καταξιωμένος ήδη στην τοπική κοινωνία της νήσου μας, προβαίνει πλέον σε απονομές τιμητικών διακρίσεων σε επιφανή πρόσωπα, τα οποία διαπρέπουν στον τομέα ενασχόλησής τους και συνδέονται -με κάποιο τρόπο-

με το Βανάτο και τις ενοριακές εκφάνσεις του.

Έτσι, σήμερα απονέμονται τα επόμενα δυο Βραβεία “Αληθώς” σε δυο κορυφαίες προσωπικότητες της Διπλωματίας, οι οποίοι εκ πατρός και μητρός διατηρούν κατοικία στο Βανάτο και ήδη διαπρέπουν διεθνώς. Πρόκειται για τα Αδέλφια Ιωάννη και Μαρίνα Βράιλα, διακεκριμένους διπλωμάτες και υποδειγματικούς ανθρώπους, τέκνα των μακαριστών συντοπιτών μας, του πρέσβεως Λεωνίδα και της Αριάδνης-Μαρίας Βράιλα.

Τόσον οι γονείς, όσον και οι δυο βραβευόμενοι, ξέχωρα από την διακριτική και καθοριστικής σημασίας για το Βανάτο, τη Ζάκυνθο και την Ελλάδα παρουσία τους, βοηθούσαν και βοηθούν το φιланθρωπικό έργο της Ενορίας, έχοντας μόνον καλό και ενισχυτικό λόγο να διατυπώσουν, τόσο για τον Εφημέριο, όσο και για τη σύνολη υπερπροσπάθεια των εκκλησιαστικών ανθρώπων της μικρής πατρίδας τους (εννοείται εδώ η Ενορία Βανάτου) να ισχύσουν και να παράξουν έργο, σ’ έναν τόπο με πολλές ιδιαιτερότητες, θετικές και αρνητικές.

Τα Αδέλφια Βράιλα δεν είναι οι τυχόντες: Ο μεν Ιωάννης Βράιλας είναι ο Μόνιμος Αντιπρόσωπος της Ελλάδας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, μια θέση επίζηλη, ευθυνοφόρα και πολυαπαιτητική, η δε Μαρίνα Βράιλα, έχοντας υπηρετήσει σε πολλά διεθνή διπλωματικά πόστα, σήμερα είναι σύμβουλος του Υπατου Εκπροσώπου της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το Μεσανατολικό.

Τα Αδέλφια Βράιλα, όπου και αν βρεθούν, όσο ψηλά και αν ανέβουν, δεν λησμονούν την Ποιότητα της Ανθρωπιάς, την ιδεατή Ζάκυνθο των Αγίων και των Ποιητών, το Βανάτο των παιδικών χρόνων τους, την σύγχρονη εκκλησιαστική ζωή στην Παναγούλα και τη Φανερωμένη Βανάτου, τις χρείες των αναξιοπαθούντων του τόπου τους, τη σύγχρονη πνευματική ζωή της Ζακύνθου κ.ο.κ.

Άξιον και δίκαιον εστί, λοιπόν, να αναγνωρίζονται οι άξιοι εκ των συμπολιτών μας, οι οποίοι διατηρούν τον “εσωτερικό άνθρωπό” τους (Ρωμ. 7,22), σώο, αβλαβή και αναπεπταμένο έναντι των θορύβων και παραρριπισμών του αιώνα μας του απατεώνα!”

Τέλος, επιτρέψατέ μου να πω ότι έχω την αίσθηση ότι σήμερα τα Βραβεία “Αληθώς” δεν τιμούν τόσο τα επιφανή Αδέλφια Βράιλα, αλλά εκείνοι βραβεύουν την προσπάθειά μας! Τους ευχαριστούμε από καρδιάς!”

Μετά την απονομή, ο κ. Ιωάννης Βράϊλας και η κ. Μαρίνα Βράϊλα ευχαρίστησαν θερμά τους υπεύθυνους του Μορφωτικού Κέντρου γι' αυτή την περικόσμηση με το Βραβείο "Αληθώς".

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΠΡΕΣΒΗ Κ. ΙΩΑΝΝΗ ΒΡΑΪΛΑ

Εν πρώτοις, αντιλαμβάνομαι ότι το χωριό πενθεί τη βαριά απώλεια ενός δικού του ανθρώπου – του οποίου μάλιστα, εξ όσων κατάλαβα, ο γιος έχει σημαντική συνεισφορά στις δραστηριότητες του Ναού. Θα ήθελα να εκφράσω τα θερμότερα συλλυπητήριά μου στα μέλη της οικογένειάς του.

Δεν είμαι άνθρωπος που του αρέσουν οι διακρίσεις, πολλώ μάλλον που τις κυνηγάει. Ως μεγαλύτερη αναγνώριση θεωρούσα πάντα να μου ανταποδίδουν, οι άνθρωποι που εγώ εκτιμώ, τη δική τους εκτίμηση. Η πρωτοβουλία του Πατέρα Παναγιώτη έχει όμως ιδιαίτερη σημασία για μένα για πολλούς λόγους. Διότι προέρχεται από έναν άνθρωπο του δικού του βεληνεκούς και της δικής του αξίας. Διότι συμβολίζει τους άρρητους οικογενειακούς και προσωπικούς μου δεσμούς με το Βανάτο, που το θεωρούσαμε πάντα σπίτι μας όπου κι αν βρισκόμασταν επί της υφελίου. Και διότι μου απονέμεται η τιμή ομού με την αδελφή μου, την οποία αγαπάω και θαυμάζω πολύ και ασφαλώς το αξίζει περισσότερο από μένα.

Όπως γνωρίζετε, υπηρετώ εδώ και πέντε περίπου έτη τη χώρα στη Μόνιμη Ελληνική Αντιπροσωπεία στις Βρυξέλλες. Κατά το διάστημα αυτό η Ευρώπη βρέθηκε αντιμέτωπη με πολλά σοβαρά προβλήματα. Οι πλέον προφανείς ήταν η πανδημία, η εξ αυτής οικονομική ύφεση, η ενεργειακή κρίση, οι μεταναστευτικές ροές, οι δυο πόλεμοι (Ουκρανία και Μέση Ανατολή) στην άμεση γειτονία της. Η Ελλάδα, η οποία εξήλθε από τη σοβαρότερη οικονομική κρίση που έπληξε Δυτική χώρα από το 1929, είχε επιπρόσθετα να χειριστεί τις πολύ δύσκολες σχέσεις με την Ανατολική γείτονά της. Πιστεύω ακράδαντα ότι τις κρίσεις αυτές τις αντιμετωπίσαμε με επιτυχία. Γνωρίζω ότι σε όλη την ήπειρο αμφισβητείται, ενίοτε βάσιμα, η ικανότητα των «Βρυξελλών», ως σύμβολο μιας απρόσωπης γραφειοκρατίας, να ανταποκριθεί αποτελεσματικά στις προσδοκίες και τις ανάγκες των πολιτών. Τα ερωτήματα που θέτω πάντα ως απάντηση είναι τα ακόλουθα: βάσει της ιστορικής εμπειρίας, συμπεριλαμβανομένης της πιο πρόσφατης, πού θα ήταν η Ευρώπη γενικότερα, και η Ελλάδα ειδικότερα, εάν δεν υπήρχε η Ευρωπαϊκή Ένωση; Ποιος τα πήγε συνολικά καλύτερα κατά την ίδια περίοδο, οι ΗΠΑ, η Ρωσία, η Κίνα; Ή μήπως το Ηνωμένο Βασίλειο, το οποίο με δική του αδόκητη πρωτοβουλία εξήλθε της Ένωσης;

Οι προκλήσεις για το μέλλον είναι τεράστιες. Εξαιρετικά περίπλοκο, ρευστό και επικίνδυνο διεθνές περιβάλλον. Υπονόμευση των βασικών πυλώνων της ευρωπαϊκής ασφάλειας και άμυνας, όπως τους είχαμε συνηθίσει από το τέλος του Ψυχρού Πολέμου και μετά. Αναθεωρητισμοί, αμφισβήτηση των θεμελιωδών αρχών της διεθνούς έννομης τάξης και οπισθοδρομήσεις στον σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Παράλληλα, υστερήσεις στην καινοτομία, την ανταγωνιστικότητα, τα δημογραφικά δεδομένα, τις αμυντικές δυνατότητες, τις ενεργειακές πηγές και τις κρίσιμες πρώτες ύλες. Ροπή προς τον λαϊκισμό και έλλειψη στιβαρής και με όραμα ηγεσίας σε πολλά από τα Κράτη-μέλη. Αυτά είναι τα προβλήματα για τα οποία θα απαιτηθεί πανστρατιά σε όλα τα επίπεδα, φυσικά και στο τοπικό, ώστε να βρεθούν οι απαραίτητες λύσεις και οι Ευρωπαίοι να μη τεθούν στο περιθώριο των εξελίξεων. Για την Ελλάδα τούτο αποτελεί, για προφανείς λόγους, ζήτημα ζωτικής εθνικής σημασίας.

Η Ευρώπη χρειάζεται τις τοπικές κοινωνίες, και οι τοπικές κοινωνίες χρειάζονται ανθρώπους σαν τον Πατέρα Παναγιώτη. Ένας άνθρωπος εντυπωσιακά πολυσύνθετος, του οποίου η βασική προτεραιότητα παραμένει η πολυσχιδής προσφορά. Κληρικός, φιλόσοφος, ευρυμαθέστατος, επιστήμονας, λόγιος, συγγραφέας, φιλόσοφος, κοινωνιολόγος και υπέροχος οικογενειάρχης μαζί. Έτσι όπως θα έπρεπε να είναι όλοι οι πραγματικοί Ευρωπαίοι. Με τον δυναμισμό του και το θάρρος της της γνώμης του – γνώμη που, ακόμη κι αν τύχει να μη συμφωνήσεις μαζί του, την προβάλλει με σεβασμό μεν στον συνομιλητή, αλλά και με σθένος και έξυπνα επιχειρήματα που θα σε στριμώξουν στην προσπάθειά σου να τα αντικρούσεις.

Προσωπικά, ως ο Βανατιώτης που αισθάνομαι, με συγκίνηση παίρνω μαζί μου την εξαιρετικά τιμητική αυτή διάκριση, για την οποία ευγνωμονώ τον Πάτερ Παναγιώτη, καθώς και την αγάπη και τη φιλία τόσο του ιδίου, όσων και των πολλών αγαπημένων προσώπων που με χαρά βλέπω σήμερα στην εκκλησία. Θα μου είναι όλα πολύτιμα καθώς προσπαθούμε με όλες μας τις δυνάμεις να πετύχουμε, σε ένα δύσκολο περιβάλλον, τα καλύτερα δυνατά αποτελέσματα για τη χώρα.

Σας ευχαριστώ όλους από καρδιάς πάρα πολύ!

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΣ ΜΑΡΙΝΑΣ ΒΡΑΪΛΑ

Κατ' αρχήν, επιτρέψτε με να εκφράσω κι εγώ τα συλλυπητήριά μου και να συμφωνήσω με όσα είπε ο αδελφός μου στην οικογένεια Δρογγίτη και τους πάμπολλους φίλους της, που βρίσκονται εδώ σήμερα.

Σκεφτόμουν, με την ευκαιρία αυτής της απονομής, πόσο διαφέρουν τα βραβεία στο σχολείο με τη μετέπειτα ζωή.

Τα πρώτα είναι λίγο σαν μαθηματική άσκηση – όλα είναι άσπρο η μαύρο, σωστό ή λάθος, σε μια προκαθορισμένη σχολική διαδρομή.

Τα μετέπειτα βραβεία στη ζωή αφορούν όμως ένα δρόμο που έχει και αμέτρητες γκρίζες πινελιές, και πολλές και άγνωστες στροφές. Πολύ συχνά δε, δεν καταλαβαίνεις εκ πρώτης όψης ποια είναι και η ερώτηση.

Εδώ πλέον δεν κυριαρχούν οι βεβαιότητες, αλλά κυρίως η ελπίδα ότι βαδίζεις σωστά, ότι κρατάς την Πίστη, ότι συνεισφέρεις για κάτι καλύτερο, και κυρίως ότι δεν σταμάτησες να προσπαθείς.

Υπάρχουν φυσικά και μπόρες, αλλά έρχεται πάλι η στιγμή που μια λάμψη θα τρεμοπαίξει. Και σιγά-σιγά θα φεγγίσει ένα χώρο ολόκληρο.

Όπως αυτή εδώ η στιγμή για μένα. Και είναι υπέρτατη τιμή να δέχομαι σήμερα το βραβείο του Μορφωτικού Κέντρου “Αληθώς” σ’ αυτόν εδώ τον ιερό ναό της Παναγούλας, από τα χέρια του Πατέρα Παναγιώτη, που τόσο σέβομαι και θαυμάζω. Και μεγάλη χαρά που είναι δίπλα μου τώρα ο παναξιότατος μεγάλος αδελφός μου. Και φυσικά όλοι εσείς.

Το βραβείο αυτό το αφιερώνω στους αείμνηστους γονείς μου, τον Λεωνίδα και την Αριάδνη Μαρίας Βράιλα, που τόσο φωτεινά έλαμψαν στην αρχή του δικού μου δρόμου της ζωής.

Πηγή: Νυχθημερόν